अन्विष्य च ततः सेतुः समुद्रे वानरैः कृतः ।
विभीषणश्च धर्मात्मा भ्राता लङ्केश्वरस्य च ॥ ११० ॥
विमानितो निराशः सन् राघवं शरणं गतः ।
राघवेण सहास्माभिः सह राज्ञा नयेन तु ॥ १११ ॥
पुत्राश्च भ्रातरश्चैव रावणस्य निपातिताः ।
रावणेन रणे द्वन्द्वे शक्त्या त्वदनुजः क्षतः ॥ ११२ ॥
सुषेणेन च वैद्येन सुग्रीवश्वशुरेण तु ।
विशल्यकरणी नाम ह्युपदिष्टा महौषधी ॥ ११३ ॥
तस्याः कृतेऽहमादिष्टो यामि राघव सत्वरः ।
सुखमस्तु च भद्रं ते साधयामि यथेप्सितं ॥ ११४ ॥
एतच्छ्रुत्वा वचो घोरं वज्रपातसुदुः सहं ।
छिन्नस्तरुरिवारण्ये पपात भरतो भुवि ॥ ११५ ॥
हा राम तात लक्ष्मण हा सीते जनकात्मजे ।
त्रिपिष्टपकृतावास हा तात अजनन्दन ॥ ११६ ॥
धिग्भ्राता मम कैकेयी यया पापमिदं कृतं ।
धिग्मां यस्य कृते रामः संशयं प्राप्तवानिमं ॥ ११७ ॥
धिग्राजानं स्त्रीविधेयं धिग्मां कुजननीसुतं ।
धिगमात्यं येन कुलं संशयस्थमिदं कृतं ॥ ११८ ॥
यद्येतच्छ्रूणुयात् पापं कौशल्या पुत्रवत्सला ।
नात्मानं धारयेद्यक्तं धिग्मां दुष्करकारिणं ॥ ११९ ॥

Digitized by Google